

POGOLIĆ (5) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz golić).

praet [3 sg m pogolił]. ◇ 3 pl m pers pogolili (3). ◇ con 2 pl m pers byście pogolili (1). ◇ part praet act pogoliwszy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Usunąć wielu osobom a. zwierzętom owłosienie lub sierść brzytwą lub przystrzyc do samej skóry (5) :

Zwrot: »pogolić łby, głowy (i brody)« [w tym: własne (4), cudze (1); komu (3) – sobie (2)] = capita et barbas radere PolAnt [szyk zmienny] (4:1): (marg) Wymyśli zakonow. (-) Ieden chodzi w powrozye/ á drugi w birecie/ [...] A iż chodzą s poftawą/ á łby pogolili/ A zda fie im áby tym Bogá zniewolili. RejWiz 183v; RejPos 170v, 226; RejZwierc 242; BudBib Bar 5/30; [A k temu nie mieszkali w mieście rok cały i więzienie cierpieli czas nie mały [!], na koniec [pan dzierżawca] pogolił im brody i głowy na pośmiech wielki. LustrMaz II 38].

[Przen [kogo]:

W porównaniu: Których [Polaków] chce naprzód cesarz ubłagać łaskawie, A potym je przepędzić, jak Czechy, k tej sprawie, Ku której je Ferdynand, ichże król, zniewolił A prawie je, jak pasterz owce swe, pogolił. PismaPolit 28.]

Synonimy: obciąć, ostrzyc.

Formacje współrdzenne cf GOLIĆ.